

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 45 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

De personen die zich aan
den Postrijder zullen abon-
neeren voor het jaar 1874,
zullen het blad gratis ontvangen tot den
4^{en} januari aanstaande.

TONGEREN, DEN 4 DECEMBER.

De kwestie der kleine traktementen zal,
zoals men weet, in deze sessie voor den dag
komen; het rapport der centrale sectie, over
het budget van financiën, dringt er op aan.

Het laat echter de herziening der trak-
tementen aan het voorstel des ministers over.
Volgens de inlichtingen, aan de centrale
sectie gegeven, zou er spraak zijn het getal
der burealen van douanen en belastingen, in
te krimpen.

De vermindering der burealen zou dienen
tot verhooging der blijvende burealen, doch
de sectie merkt op dat dit groote moeilijkheden
kan te weeg brengen voor de bevolking.

Time is money, tijd is geld — en de meer
afgelegenheid der burealen, zoo zeker aan de
bevolking verlies van tijd berokkenen.

't zeker voordeelig indien men de verhoog-
ing in de uitgaven zelve vond; doch de
kwestie dient van deze zij niet alleenlijk be-
schouwd te worden; maar ook en hoofdzake-
lijk van dien der bevolking.

Eene beslissing is tot nu toe niet genomen.

De Kamer.

Eindelijk heeft men in de Kamer gestemd, en
de neêrlaag der linkerzij is van betekenis. Het
land zal oordeelen, met wat kleingeestige en
hatelijke moeilijkheden de grrroote Frère in de
Kamer voor den dag komt!

Wat verliest die man, dag voor dag, veel in
de oogen van het nadenkend publiek!

Men weet dat, op de petitie der Antwerpenaars
de linkerzij — dat zijn de doktrinaire — het
dagorde hebben voorgesteld, hetgeen gelijk
stond met eenen kaakslag aan de antwerpse
Vlamingen — aan wie M. Frère een toech zoo
diepen haat toedraagt.

Het was levens eene miskenning van M.
Coremans, die sedert hij de wet van het vlaamsch
voor de rechtbanken doordreef, het voorwerp
is van denzelfden waalschen haat.

De meerderheid heeft echter aan die klein-
geestige linkerzij, aan die visschers in troebel
water, eene geduchte les gegeven.

Het dagorde is verworpen geworden met 40
stemmen tegen 21, en 12 onthoudingen.

De 21 stemmen tegen de Vlamingen van Ant-
werpen, waren allen doktrinaire en in dit geval
komt de waalsche sap weer uit de mouw.

M. Frère, ziende dat de houten sabel, dien hij
tegen de Vlamingen van Antwerpen en tegen de
meerderheid had doen scherpen, als een sofer-
stiek aan stukken geslagen werd, zocht een ander
middel: — hij stelde de vooraangaandelijke
kwestie voor.

M. Frère was bitter kwaad; hij beweerde dat
de petitie in kollektieven naam gezonden was en
men dus... *horresco*!... de grondwet ging schen-
den, met er over te beraadslagen! Dat achter
dit alles een... kieswerking verborgt zat... en
wat zou al meer dwaasheden, uitgevonden om
het vraagpunt van zijn waren terrein af te
leiden.

Zacht wat, M. Frère! antwoordde hem M.
Victor Jacobs. Meer dan eens zijn er petitiiën
ingekomen van wege de doktrinaire associatie
van Antwerpen — en toen heeft M. Frère niet
geprotesteerd, toen vond hij niet dat de grond-
wet geschonden werd.

Beter dan dat, zegde M. Malou, er is zelfs
geene kollektiviteit; want de personen melden
bunte titels en hoedanigheden — en ik ga u
lezing geven van de petitie in het vlaamsch.

Vlaamsch in de Kamer! Die woorden deden
eene storm op de linkerbanken der Kamer
ontstaan. Oubeschrijflijk was de drift, de razer-
nij zullen wij zeggen. M. Malou bleef kalm en
zegde met kracht: « Ik heb het recht die petitie
in het vlaamsch te lezen. »

M. Malou las de petitie; maar op het verzoek
der linkerzij, vertaalde hij ze in het fransch.

Het voorstel van M. Frère werd met 46 tegen
31 stemmen verworpen; heel de doktrinaire
partij stemde alweer tegen de Vlamingen.

M. Coremans heeft zich vereenigd met de
verzening naar den minister van binnenland-
sche zaken. Met verzoek van binnen kort eene
wet voor te dragen, die recht doet aan de grieven
der Vlamingen.

Nogmaals heeft men gepoogd dit voorstel den
hals om te wringen — M. Bara zelfs met de
domme opmerking, dat M. Delcour, die petitie

toch niet verstond!!! doch de Kamer deed kort
recht en de verzending had plaats met 43 stem-
men tegen 33.

Wij danken, namens het vlaamsch Antwerpen
M. Coremans voor de verdediging van den
Vlaming de opgeworpen kwestie heeft ons
recht in de Kamer andermaal doen uitschijnen.

Wat nog gebleken is, en wat wij lang hebben
betracht, is, dat de vrienden van het vlaamsch
aan den rechter- en de vijanden van die bewe-
ging aan den linkerkant zitten.

Heden kennen wij den tekst der Pauselijke
Encycliek, die den 21 november laatstleden, te
Rome uitgevaardigd is. De Heilige Vader herin-
nert eerst den treurigen toestand, waarin de
Pauselijke Stoel zich sedert den misdadigen inval
van september 1870 bevindt, vervolgens betreurt
hij nogmaals de vervolging, waarvan de geeste-
lijke orden het voorwerp zijn, en spreekt
andermaal vervloekingen uit tegen de heilig-
schendende overweldigers van het domein der
Pauzen.

Daarna gaat Hij over tot, de in Zwitserland
heerschende vervolging, en zwaait den grootsten
lof toe aan Mgr Mermilod en Mgr Lachat, tegen
wien de gouvernementen der kantons Bern en
Geneve hunne woede betonen. Hij roept, over
hen, en over hunne kloekmoedige gestedigheid
al de zegeningen des Allerhoogsten, terwijl hij
levens den banvloek uitspreekt tegen de afvallige
priesters, die in de handen der vervolgende
machten als wapenen zijn, waarvan men zich
bedient om de kerk te verdrukken.

Aangaande Duitschland, somt de Encycliek
de verschillende aan de katholieke kerk vijan-
dige maatregelen op, die door het Pruisisch
gouvernement genomen zijn. Te dien aanzien
herinnert de heilige Vader de brieven, die hij
aan keizer Wilhelm geschreven heeft, en teekent
nogmaals protest aan tegen de beschuldiging,
welke keizer Wilhelm den katholieken naar het
hoofd wierp, die volgens hem zich aan hoog
verraad schuldig maakten. De Paus integendeel,
vergelijkt de houding der Deutsche katholieken
met het gedrag der Apostelen, en der eerste
martelaren, en terwijl hij den aard der beide
machten herinnert, leert hij, dat ver van den
opstand aan te prediken, de Kerk beveelt den
Keizer te geven, wat den Keizer toekomt. Maar
men moet ook aan God geven, wat aan God
toekomt. De gouvernementen moeten het dus
aan zich zelve wijten, indien zij den tegenstand
aan weten, die eene oorlogsverklaring aan God
zijn, uitlokken.

De Paus onderzoekt al de onlangs in Pruisen
tegen de katholieke uitgevaardigde wetten en
doemt ze op de uitdrukkelijkste wijze. Hij
spreekt den banvloek tegen de oud-katholieken
uit, en namelijk tegen den bisschop Reinkeus,
alsook tegen degenen, die hem willen kiezen
hebben, die daaraan medegewerkt, of door
hunne pogingen, door hunne hulpmiddelen of
hunne begunstiging zijne partijgangers onder-
steund hebben.

Eindelijk houdt de encycliek zich ook onledig
met de vervolging, die in zekere gedeelten van
Amerika heerscht, en te dier gelegenheid wijst
zij op de tusschenkomst der vrijmetelarij en
der zoo dikwijls door den Heiligen Vader ver-
oordeelde genootschappen, in al die aanslagen.
De Paus beveelt de bisschoppen aan, deze ver-
oordeelingen onder de oogen te hebben en aan
de geloovigen te herinneren. Hij eindigt met de
goddelijke barmhartigheid, waarop hij zich
steunt, om het einde van al deze rampen te
zien, in te roepen.

↳ L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ
et d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour
le mois de décembre est en vente chez M. COLLÉ. Avec
carte. Prix 25 centimes.

Grond in plaats van Kolen.

Ziehier in welke woorden de Onafhankelijke
van Hasselt zich uitdrukt over de ontdekking
waarover wij verleden dinsdag gesproken hebben.

Sedert langen tijd is men ongerust geweest
niet zonder rede, wat er toch deed jaar in/daan
winter zou worden van de arme menschen.
De kool was niet meer te koop, dusdanig was
de prijs overdreven. De koolnijveraars, niettegen-
staande hunne beurs al wel voorzien hebben,de,
legden er zich op toe nog al meer te winnen met
het gruis in prijs te verhoogen. Doch ziedaar op
eens al hunne schoone plannen verijdeld. Een
man te Diepenbeek geboren en aldaar wonende,
dient bij Hasselt, heeft eene nieuwe manier van
gruis te maken uitgevonden. Nauwelijks had
Louis Ramakers, deze is de naam van den ver-
maarden uitvinder, dit bekend gemaakt, of aan-
stands zittingen onze burgers zich in het werk
om er de proef van te maken; en allen, na goede
ontervinding, getuigen dat het eene allerbeste

brandstof is, welke veel warmte en hitte geeft
en zelfs langen tijd brandt.

De manier van het te vervaardigen is zeer
eenvoudig: men neemt slechts aarde, welke men
mengt met hetgeen in de volkskaz duivel wordt
genoemd (in chimischen stijl *sodazout*); wil men
het nog beter doen branden, zoo mengt men 2/3
aarde met 1/3 gruis.

Wij twifelen niet of na rijp onderzoek zal het
gouvernement eene goede belooning geven aan
den uitvinder dezes allerhoogst outigste zaak,
die in deze tijdsomstandigheden dat alles zoo
duur is, iedereen en wel bijzonder de armen den
moed opbeurt.

Talrijke diefstallen.

Men schrijft uit Antwerpen :

Eene dievenbende, van de gevaarlijkste soort
bevindt zich sedert eenige weken in onze stad,
en heeft tot nu toe ongestoord eene groote reeks
stoutmoedige diefstallen gepleegd. Wij kunnen
niet genoeg de winkeliers en handeldrijvende
personen aanraden, op hunne hoede te zijn.

Ziehier een korte lijst der ontvreemdingen,
dezer dagen met bezwarende omstandigheden
gepleegd :

In den nacht van 22 tot 23 november werden,
zoals men weet, voor ongeveer 2 a 300 fr.
baai en linnengoed, bij middel van braak gestolen,
ten nadeele van M. Cauwenberghs, boek der
Korte Winkelstraat. Daders onbekend. Bij M.
Meensen, Diepestraat, is er insgelijks eene partij
linnengoed ontvreemd, zonder dat men er tot nu
toe in gelukt is, de dieven te ontdekken.

In den nacht van zaterdag op zondag laatst-
leden, heeft er andermaal een diefstal met braak
plaats gehad. In eenen allegoedwinkel, S' Josef-
straat, werd er voor niet minder dan 6 a 700 fr.
baai ontvreemd. Bij dezen diefstal moeten de
schelmen nog al talrijk geweest zijn, want 6 a 7
stukken baai kunnen twee of drie personen niet
gemakkelijk wedragen.

In den loop van denzelfden nacht plunderde
men op eene brutale manier den offerblok van
het Christusbeeld, in de Schrijnwerkersstraat.

Gisteren middag heeft zich een dief in de kerk
der paters Redemptoristen. Hopland, laten sluiten,
hij is bij middel eener ladder naar het O.-L.-V.
beeld, boven het groot altaar geklimmen; en
heeft een gedeelte van het goud- en zilverwerk,
waarmede het beeld versierd was, gestolen. De
dief zou ongetwijfeld al de juweelen medegenomen
hebben, maar terwijl hij volop aan 't stelen was
is de ladder waarop hij stond, uitgeschoren en
de deugniet is naar beneden getuimeld. In
zijnen val is het altaar beschadigd, eene gouden
ketting welke hem uit de hand gevallen was,
heeft hij achtergelaten. Na het schelmstuk ge-
pleegd te hebben, moet de dief zich ergens
verborgen hebben tot de kerk geopend werd.

Zaterdag, op de Peerdenmarkt, is er eene
bakkerskar met 33 brooden, toehorende aan
eene bakker der 3^e wijk, gestolen. — En
zeggen dat er tot nu toe nog niet een van al die
dieven is gevat! Met ziet dus, dat het noodig
is 's nachts maar op een oor te slapen, wil men
niet bestolen worden. (Handelsblad.)

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Voor het hof van beroep te Parijs staan thans
te recht als beschuldigd van oplichterij zeven
personen van de hoogste klassen der maatschap-
pij. Een hunner was vroeger minister en lid
van den senaat, een tweede was lid van de
kamer, de derde, een graaf, was vroeger prefect;
de verdere aangeklaagden zijn een markies, een
bankier, een makelaar en een generaal. De
eerstgenoemde is grootkruis van het legioen van
eer en daarom wordt de zaak voor het hof be-
handeld. Hun wordt ten laste gelegd, dat zij als
commissarissen en administrateurs der gefail-
leerde *Société industrielle* medeplichtig zijn
aan de bedriegelijke handelingen van den direc-
teur Charles Bureau, die zelf voortvluchtig is.

Hetgeen omtrent dezen directeur wordt mede-
gedeeled is inderdaad opmerkelijk. In 1867 ves-
tigde hij, die reeds eenmaal gefailleerd en twee-
malen wegens oplichting veroordeeld was, te
Parijs een zongenaemde *Banque de Crédit
international*, die nog in hetzelfde jaar in staat
van faillissement werd verklaard. Een jaar later
trad hij, onder den naam van een bloedverwant,
als bankier op en in 1869 richtte hij ook onder
den naam van een derde, de *Société industrielle*
op, die wel in 1870 door de aandeelhouders
voor ontbonden werd verklaard, maar dadelijk
weder met grooter kapitaal verrees. Bureau
werd tot secretaris benoemd en met de leiding
belast, met eene jaarwedde van 12,000 fr., en
6000 fr. voor kosten.

Na den oorlog werd hij tot directeur-admi-
nistrateur benoemd met verdubbeling van zijne

jaarwedde en in 1871 had er wederom ver-
grooing van kapitaal plaats en trad Bureau op
als directeur-gemachtigde van den raad van
bestuur, met de meest uitgebreide bevoegdheden.
De aandeelen werden in de officieele beursno-
teering opgenomen en opgehouden door een
blad, dat er voor betaald werd. Bureau wierp
zich nu in uitgebreide speculatiën, leefde op
zeer grooten voet en kocht zelf een blad, *la
Gazette de Paris*. Spoedig echter moest de
maatschappij hare betalingen staken, zij werd
in staat van faillissement verklaard en Bureau
nam de vlucht naar Engeland.

Bij het onderzoek bleek, dat achter de meeste
werkingen bedrog school, dat het kapitaal niet
was ingeschreven, dat inschrijvingen verdicht,
vele waarden ontvreemd en de statuten niet
nageleefd waren. Volgens de balans zou het
pach 5 1/2 miljoen, het actief 3 1/3 miljoen
bedragen; maar de curator verklaarde dat het-
geen over was hoogstens 3 a 400,000 frank be-
droeg, terwijl Bureau zelf een vermogen van
700,000 fr. bezit, echter geheel op naam zijner
vrouw. Er zijn niet minder dan 2500 schuld-
eischers, die bij deze bankbreuk nadeel lijden.

Aan de zeven beschuldigten wordt ten laste
gelegd, dat zij bekend waren met en dus mede-
plichtig waren aan het gepleegde bedrog en
aan een hunner zelfs, graaf de C. die secretaris
was van den raad van bestuur, dat hij maan-
delijks 3 a 4000 fr. uit de kas genoot voor zijne
persoonlijke uitgaven. Zij werpen allen de
schuld op den directeur, in wien zij blindelings
vertrouwen stelden. Het openbaar ministerie
heeft de veroordeeling van allen geëischt. De
uitspraak zal weldra volgen.

Eene verschrikkelijke misdaad heeft te la
Moinerie (departement Vienne) plaats gehad.
De diensteid van M. P., heeft met behulp
haars meesters, haar kind versmacht, door het-
zelve met het hoofd in een vat asche te steken,
waarna zij hetzelve in eenen mesthoop heeft
begraven. Deze wreede moeder is even als haar
meester aangehouden; beiden hebben volledige
bekentenissen gedaan en zijn in de gevangenis
van Moutmorillon opgesloten.

Le *Glaneur de Saint-Quentin* (Aisne) ver-
haalt tot een persoon, die ter prooi aan eene
grootte ontroering scheen, zondag avond te Surau-
court in eene herberg aankwam en eene kamer
vroeg om er uit te rusten. Men verhaaste zich
hem te geven wat hij vroeg, doch zonder hem
uit het oog te verliezen.

De gendarmerie werd verwittigd, kwam naar
de herberg en werd in de kamer van den zon-
derlingen reiziger gebracht. Deze laatste sliep
nog niet, en op het zicht der gendarmen nam hij
een pennemes, dat bij hem lag en bracht zich
eene lichte wond aan de keel toe. Men verhaaste
zich hem vast te grijpen en een geneesheer werd
geroepen om een bindsel op zijne wond te leggen.

Te Saint-Simon aangekomen slaagde de onbe-
kende er in om het bindsel af te rukken en men
moest op nieuw toevlucht nemen tot eene
geneesheer. Men betastte hem en vond in zijn
beziit eene som van 87,000 fr. in goud en bank-
noten. Hij verklaarde Allen Sijonck te heeten en
27 jaar oud te zijn en bekende gemelde som
gestolen te hebben bij eene bankier in Amerika.
wiens bediende hij was Allen werd naar de
gevangenis van Saint-Quentin overgebracht,
doch dinslag wist bij de waakzaamheid zijner
wachters te bedriegen en sprong van het eerste
verdiep op den koer. Zijn toestand is thans zeer
ernstig; men heeft hem naar het gasthuis over-
gebracht, alwaar men weinig hoop heeft hem te
zullen kunnen redden.

Oostenrijk.

De keizer van Oostenrijk heeft bij eene
dagorde, aan het leger gestuurd, eene medaille
ingericht voor al degenen, welke deel genomen
hebben aan de veldtochten, sedert 1848. Een
ander keizerlijk besluit benadigt al degenen
die voor majesteitsschenning zijn veroordeeld
geworden en vraagt dat er onmiddellijk een
verslag zou worden aangeboden rakende de
veroordeelden die zich waardig hebben getoond
om strafkwijtschelding te bekomen.

Eene afvaardiging van bisschoppen was den
keizer komen geluk wenschen bij gelegenheid
der vijf en twintigste verjaaring zijner troons-
bestijging. De vorst heeft geantwoord, dat hij
levendig verlangde dat de zegen van God de
werking der geestelijkheid zou vergezellen, die
voor doel had in het hart der volkeren den
vrede te brengen, die zijnen wortel in de gods-
dienst neemt. De keizer zegde dat hij overtuigd
is dat de bisschoppen niet zullen ontbreken al
hunnen invloed tot het bereiken van dit hooge
doel te gebruiken. De stad Weenen was bij
gelegenheid van gemeld jubelfeest schitterend
verlicht.